

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti razširjeni senat)
z dne 14. aprila 2005*

V zadevi T-88/01,

Sniace, SA, s sedežem v Madridu (Španija), ki so jo zastopali J. Baró Fuentes,
M. Gómez de Liaño y Botella in F. Rodríguez Carretero, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki sta jo zastopala D. Triantafyllou in
J. Buendía Sierra, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: španščina.

ob intervenciji

Republike Avstrije, ki sta jo zastopala H. Dossi in M. Burgstaller, zastopnika,
z naslovom za vročanje v Luxembourg,

in

ob sodelovanju

Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, s sedežem v Heiligenkreuz im Lafnitztal
(Avstrija),

in

Land Burgenland (Avstrija),

ki ju je zastopal U. Soltész, odvetnik,

intervenienti,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti odločbe Komisije 2001/102/ES z dne 19. julija
2000 o državni pomoči Avstrije v korist Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (UL 2001,
L 38, str. 33),

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti razširjeni senat),

v sestavi P. Lindh, predsednica, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi, sodniki, in M. E. Martins Ribeiro, sodnica,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. junija 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Sniace, SA (v nadaljevanju: tožeča stranka) je španska družba, katere glavne dejavnosti so proizvodnja in prodaja umetnih in sintetičnih vlaken, celuloze, celuloznih vlaken (rezana viskozna vlakna), predenega poliamidnega vlakna, tkane klobučevine in natrijevega sulfata, gozdarska dejavnost in koprodukcija električne energije.

- 2 Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: LLG) je avstrijska družba, hčerinska družba avstrijske družbe Lenzing AG, ki proizvaja zlasti viskozna vlakna in modal. Dejavnosti LLG sta proizvodnja in prodaja liocela, nove vrste vlakna, izdelanega iz čiste naravne celuloze. To vlakno proizvaja tudi britanska družba Courtaulds plc, ki ga trži pod imenom „Tencel“.

- 3 LLG je leta 1995 začela graditi tovarno za proizvodnjo liocela v industrijskem parku Heiligenkreuz-Szentgotthárd, ki leži v medmejnem območju med Avstrijo in Madžarsko. Tovarna leži v avstrijskem delu območja, v Land Burgenland.

- 4 Avstrijska oseba javnega prava Wirtschaftsbeteiligungs AG (v nadaljevanju: WiBAG) je leta 1995 uradno obvestila Komisijo o svojem namenu, da LLG odobri javne pomoči za njen investicijski projekt. Republika Avstrija je 30. avgusta 1995 Komisiji sporočila, da naj bi bile te pomoči odobrene v okviru programa pomoči za regionalni namen z referenčno številko N 589/95, ki jih je Komisija odobrila z dopisom z dne 3. avgusta 1995. S pismom z dne 5. oktobra 1995 je Komisija obvestila Republiko Avstrijo, da posamezno obvestilo o pomočeh, predvidenih v obliki subvencij, ni bilo potrebno, ker pomoči izhajajo iz programa dovoljenih pomoči, in jo je pozvala, naj ne odobri pomoči v obliki jamstva LLG brez predhodnega obvestila.

- 5 Avstrijski organi so 21. aprila 1997 poslali Komisiji obrazce prošenj za sofinanciranje iz naslova Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) za dva velika investicijska projekta v industrijskem parku, ki naj bi ju izvedla Business Park Heiligenkreuz GmbH (v nadaljevanju: BPH) in Wirtschaftspark Heiligenkreuz Servicegesellschaft mbH (v nadaljevanju: WHS).

6. Komisija se je zaradi podatkov iz teh obrazcev in iz pogodbe, sklenjene leta 1995 med Land Burgenland in LLG, odločila, da bo ponovno preučila zadevo glede pomoči, dodeljenih LLG. Potem ko se je sestala z avstrijskimi organi in je z njimi izmenjala dopise, se je odločila vpisati to zadevo v seznam neobjavljenih pomoči. Pozneje so med Komisijo in avstrijskimi organi potekala druga srečanja in izmenjava dopisov.
7. Komisija je 29. oktobra 1998 pisno obvestila avstrijsko vlado o odločitvi z dne 14. oktobra 1998, da začne postopek iz člena 93(2) Pogodbe ES (postal člen 88(2) ES) glede različnih ukrepov, ki so jih sprejeli avstrijski organi v korist LLG (v nadaljevanju: odločitev o začetku postopka). Zadevni ukrepi so bili sestavljeni iz jamstev države za subvencije in posojila v znesku 50,3 milijona EUR, ugodne cene 4,4 EUR za kvadratni meter za 120 hektarov industrijskega zemljišča in jamstev stalnih cen za osnovne kolektivne storitve za 30 let. Komisija je avstrijski vladi v skladu z načeli, ki jih je Sodišče priznalo v sodbi z dne 13. aprila 1994 v združenih zadevah Nemčija in Pleuger Worthington proti Komisiji (C-324/90 in C-342/90, Recueil, str. I-1173), naložila, naj ji posreduje določene informacije, ki bi ji omogočile preučitev združljivosti teh ukrepov s skupnim trgovom.
8. Prav tako ji je naložila, naj ji v skladu z načeli, ki jih je postavilo Sodišče v sodbi z dne 5. oktobra 1994 v zadevi Italija proti Komisiji, imenovani „Italgrani“ (C-47/91, Recueil, str. I-4635, točke od 21 do 24), predloži skupino informacij, ki bi ji omogočile, da presodi, ali so bili določeni drugi ukrepi, ki so jih sprejeli avstrijski organi v korist LLG v programu odobrenih ali obstoječih pomoči. Druge države članice in zainteresirane stranke so bile obveščene o začetku tega postopka in z objavo tega dopisa v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 13. januarja 1999 (UL C 9, str. 6) pozvane, naj sporočijo svoja morebitna stališča.

- 9 Avstrijska vlada je na ta dopis Komisije pisno odgovorila 15. marca ter 16. in 28. aprila 1999. Združeno kraljestvo in zainteresirane tretje osebe, med katerimi je tožeča stranka (z dopisom z dne 12. februarja 1999), so prav tako navedli svoja stališča.
- 10 Po preučitvi informacij, ki so ji jih posredovali avstrijski organi, je Komisija 14. julija 1999 pisno obvestila avstrijsko vlado o svoji odločitvi z dne 23. junija 1999, da bo razširila postopek, ki se je začel na podlagi člena 88(2) ES (v nadaljevanju: odločitev o razširitvi postopka) na štiri druge ukrepe, sprejete v korist LLG. Gre za te ukrepe: *ad hoc* pomoč pri investiciji v višini 0,4 milijona EUR za nakup zemljišča, tiha udeležba v višini 21,8 milijona EUR, ki se lahko odpove šele po tridesetih letih in ki mora prinesiti 1 % na leto, pomoč v višini neznanega zneska za postavitve lastne infrastrukture podjetja in okoljsko pomoč v višini 5,4 milijona EUR, ki se lahko odobri v okviru uporabe, ki ni v skladu z obstoječim programom pomoči. Komisija je pozvala avstrijsko vlado, da predloži svoja stališča. Druge države članice in zainteresirane stranke so bile z objavo dopisa v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 4. septembra 1999 (UL C 253, str. 4) obveščene o razširitvi postopka in pozvane, naj uveljavijo morebitna stališča. Avstrijska vlada je pisno predložila svoja stališča dne 4. oktobra 1999. Združeno kraljestvo in tretje zainteresirane osebe, med katerimi je tožeča stranka (z dopisom 4. oktobra 1999), so prav tako predložili svoje pripombe. Avstrijska vlada je 25. februarja in 27. aprila 2000 pisno predložila dodatne informacije.
- 11 Komisija je 19. julija 2000 sprejela Odločbo 2001/102/ES o državni pomoči Avstrije v korist LLG (UL 2001, L 38, str. 33, v nadaljevanju: sporna odločba).

12 Izrek te odločbe se glasi:

„Člen 1

Pomoči, ki jih je Avstrija odobrila [...] (LLG) Heiligenkreuz s podelitvijo jamstev v višini 35,8 milijona EUR [jamstvo konzorcija komercialnih bank in javnih bank v višini 21,8 milijona EUR in tri jamstva [...] (WHS) v višini 1,4 milijona EUR, 10,35 milijonov EUR in 2,25 milijona EUR] in s ceno 4,4 EUR za kvadratni meter za nakup 120 hektarov, jamstva stalnih cen Land [...] Burgenland za dobavo kolektivnih storitev in pomoči v neznanem znesku v obliki postavitve lastne infrastrukture podjetja, niso državne pomoči iz člena 87(1) [ES].

Člen 2

Pomoč, ki jo je Avstrija odobrila LLG s podelitvijo jamstev v višini 14,5 milijona EUR prek WiBAG, je v skladu s pravilom [z referenco] N 542/95 o jamstvih, ki jih je odobrila Komisija.

Okoljska pomoč v višini 5,37 milijona EUR je v skladu s pravilom [z referenco] N 93/148 o financiranju varstva okolja, ki ga je odobrila Komisija.

Člen 3

Posamezne pomoči, ki jih je Avstrija odobrila v višini 0,4 milijona EUR v obliki pomoči za pridobitev zemljišča in v višini 21,8 milijona EUR v obliki tihe udeležbe, so združljive s skupnim trgov.

Člen 4

Naslovnica te odločbe je Republika [Avstrija].“

Postopek

- 13 Tožeča stranka je vložila to tožbo z vlogo, vloženo v tajništvu Sodišča prve stopnje 17. aprila 2001.

- 14 Z akti, vloženimi v tajništvu 6. junija ter 16. in 26. julija 2001, so LLG, Republika Avstrija in Land Burgenland zahtevale, da bodo posredovale v tem sporu v podporo predlogom Komisije.

- 15 Z dopisom z dne 16. oktobra 2001 je tožeča stranka predlagala ukrepe procesnega vodstva, katerih predmet je posredovanje obvestila Komisije glede skupine dokumentov, omenjenih v njenem odgovoru na tožbo in v sporni odločbi, ter glede določenih informacij, zlasti o trgu zadevnega blaga. 14. novembra 2001 je bila Komisija na podlagi ukrepov procesnega vodstva pozvana, naj predloži določene dokumente. Predložila jih je v predpisanem roku.
- 16 Tožeča stranka je 10. decembra 2001 pisno predlagala, naj se zagotovi zaupno obravnavanje določenih podatkov iz prilog 14 in 15 k tožbeni vlogi glede LLG, Republike Avstrije in Land Burgenland.
- 17 Predsednik petega razširjenega senata je s sklepom z dne 18. februarja 2002 ugodil vlogi o pridružitvi postopku in predlogu za zaupno obravnavanje.
- 18 LLG in Land Burgenland sta 21. maja 2002 vložili združeno intervencijsko vlogo.
- 19 Republika Avstrija je 23. maja 2002 vložila svojo intervencijsko vlogo.
- 20 Komisija in tožeča stranka sta 19. julija in 6. septembra 2002 vložili svoja stališča glede intervencijske vloge.
- 21 Po poročilu sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (peti razširjeni senat) odločilo, da začne ustni postopek.

- 22 Stranke so bile zaslišane in so odgovarjale na vprašanja Sodišča prve stopnje na obravnavi 17. junija 2004.

Predlogi strank

- 23 Tožeča stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

- razglasi tožbo za dopustno in utemeljeno;

- razglasi člen 1 sporne odločbe za ničen, če Komisija odloči, da podelitev jamstev v višini 35,8 milijona EUR ni državna pomoč iz člena 87(1) ES;

- razglasi člen 2 sporne odločbe za ničen, če Komisija odloči, da je pomoč, ki jo je Republika Avstrija odobrila LLG s podelitvijo jamstva v višini 14,5 milijona EUR prek WiBAG, v skladu s pravilom z referenco N 542/95 glede jamstev, ki ga je odobrila Komisija;

- razglasi člen 3 sporne odločbe za ničen;

— podredno razglasi člen 1 sporne odločbe za ničen, če Komisija odloči, da jamstva stalnih cen Land Burgenland za dobavo kolektivnih storitev in pomoči v neznanem znesku v obliki postavitve lastne infrastrukture podjetja niso državne pomoči iz člena 87(1) [ES];

— naloži Komisiji plačilo stroškov.

24 Tožeča stranka v odgovoru na tožbo Sodišču prve stopnje predlaga tudi to, naj razglasi člen 2 sporne odločbe za ničen, če Komisija odloči, da je okoljska pomoč v višini 5,37 milijona EUR v skladu s pravilom z referenco N 93/148 glede financiranja varstva okolja, ki ga je odobrila Komisija.

25 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— zavrže nedokazane tožbene razloge in nove tožbene razloge, ki jih navaja tožeča stranka, kot nedopustne;

— v vsakem primeru zavrne tožbo v celoti kot neutemeljeno;

— naloži tožeči stranki plačilo stroškov.

26 Intervenienti Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

— zavrže tožbo kot nedopustno, v vsakem primeru pa kot neutemeljeno;

— naloži tožeči stranki plačilo stroškov.

Dopustnost

Trditve strank

27 Intervenienti se sklicujejo na nedopustnost tožbe zaradi razloga, ker sporna odločba tožeče stranke ne zadeva posamično.

28 Republika Avstrija opozarja, da na področju nadzora državnih pomoči odločba Komisije, ki zaključi postopek, začet na podlagi člena 88(2) ES, zadeva posamično podjetja, ki so bila ob začetku tožbe v tem postopku in ki so podala stališča, ki so določila potek postopka, če na njihov položaj na trgu bistveno vpliva ukrep pomoči, ki je predmet te odločbe (sodba Sodišča z dne 28. januarja 1986 v zadevi COFAZ in drugi proti Komisiji, 169/84, Recueil, str. 391, točki 24 in 25).

- 29 Republika Avstrija najprej meni, da okoliščina, da je tožeča stranka tretja zainteresirana oseba v smislu člena 88(2) ES, ne bi zadostovala za procesno upravičenje zoper sporno odločbo. Opozarja, da naj bi se glede na sodno prakso na fizično ali pravno osebo kot tretjo zainteresirano osebo posamično nanašala le odločba Komisije, ki zavrača začetek faze preučitve pomoči, določene v členu 88(2) ES (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. septembra 1998 v zadevi BP Chemicals proti Komisiji, T-11/95, Recueil, str. II-3235, točki 88 in 89). V bistvu bi si v tem primeru lahko zagotovila spoštovanje postopkovnih jamstev le, če bi imela možnost ugovarjati zoper to odločbo pred sodnim organom Skupnosti (zgoraj navedena sodba BP Chemicals proti Komisiji, točka 89). Nasprotno, če je, kot v tem primeru, Komisija sprejela svojo odločbo po končani fazi preučitve, so tretje zainteresirane osebe dejansko uživale postopkovna jamstva, tako da naj zaradi tega ne bi veljalo, da jih ta odločba posamično zadeva.
- 30 Republika Avstrija dodaja, da udeležba tožeče stranke v postopku iz člena 88(2) ES ne zadošča, da se jo posamično opredeli enako kot naslovnika sporne odločbe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 11. februarja 1999 v zadevi Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen in Hapag-Lloyd proti Komisiji, T-86/96, Recueil, str. II-179, točka 50). V bistvu naj bi iz sodne prakse izhajalo, da je glede državnih pomoči udeležba v tem postopku le eden od elementov, ki dopustijo ugotovitev, da sporna odločba, za katero tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti, to stranko posamično zadeva (zgoraj navedena sodba COFAZ in drugi proti Komisiji, točka 25, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 18. februarja 1998 v zadevi Comité d'entreprise de la Société française de production in drugi proti Komisiji, T-189/97, Recueil, str. II-335, točka 44).
- 31 Drugič, Republika Avstrija trdi, da tožeča stranka nima podlage za trditev, da uvedba spornih ukrepov škoduje njenim interesom v smislu sodbe Sodišča z dne 14. novembra 1984 v zadevi Intermills proti Komisiji (323/82, Recueil, str. 3809, točka 16). Odlomek iz te sodbe naj se namreč ne bi nanašal na vprašanje procesnega upravičenja.

- 32 Tretjič, Republika Avstrija ugovarja, da tožeča stranka ni prikazala, da bi sporni ukrepi lahko bistveno škodovali njenemu položaju na trgu. Opozarja, da se ti ukrepi nanašajo izrecno na gradnjo tovarne za proizvodnjo liocela, proizvoda, ki ga tožeča stranka ne izdeluje. Dodaja, da ne obstaja nikakršen poseben konkurenčen odnos med tem proizvodom in proizvodi tožeče stranke. Natančneje ugotavlja, da je Komisija v sporni odločbi pravilno ugotovila, da viskozna vlakna in liocel izhajajo z dveh različnih trgov.
- 33 Republika Avstrija glede te zadnje točke zatrjuje, da za kupce vlakna liocela in viskoze niso zamenljiva. V podporo tej trditvi navaja, da ima liocel lastnosti, zaradi katerih se razlikuje od viskoze, na primer veliko odpornost v suhem stanju in v vlažnem okolju, šibko krčenje v vodi, veliko sposobnost vpijanja barv, mehkost na dotik, podobnost s svilo in zmožnost mešanja z drugimi tekstilnimi vlakni. Njegove posebne „zunanje lastnosti“ in njegova sposobnost vlaknenja naj bi omogočile izdelavo novega blaga z novimi lastnostmi, ki jih ne bi bilo mogoče pridobiti z viskozni vlakni, na primer učinka „stonewashed“ in „marelična koža“. Poleg tega bi bila na nekaterih področjih, na katerih se uporabi liocel, kot ta na področju denima, uporaba viskoznih vlaken tehnično nemogoča. Zelo velika odpornost liocela naj bi dopustila izjemno visoko produktivnost nitkanja in tkanja. Ker je proizvodnja liocela dražja, naj bi bil ta proizvod namenjen delom trga kakovostnejšega in dražjega blaga. Republika Avstrija se sklicuje tudi na določene ugotovitve Komisije v odločbi z dne 17. oktobra 2001 v zadevi COMP/M.2187 – CVC/Lenzing.
- 34 Republika Avstrija trdi tudi to, da se postopki izdelave liocela in viskoznih vlaken bistveno razlikujejo. Viskoza naj bi se pridobivala s postopkom kemičnega preoblikovanja, medtem ko se za izdelavo liocela uporabi fizični postopek, uporabi se torej vodna raztopina oksida N-metilmorfolina (NMMO). Republika Avstrija poudarja, da je za postopek izdelave liocela potrebno obsežno raziskovalno delo in da je manj škodljiv za okolje kot postopek za viskozna vlakna, pri katerem je

potrebna velika poraba kemičnih snovi. Podrobneje navaja, da „se nova tehnologija, ki je uporabljena za izdelavo vlaken [l]iocela, odraža [...] v manjšem številu stopenj izdelave, krajših rokih v postopku, manjši porabi kemičnih snovi in zaprtih ciklih izdelave“.

- 35 Republika Avstrija dodaja, da se izgube delov trga in zmanjšanje prometa, ki jih navaja tožeča stranka, ne pripisujejo uvedbi spornih ukrepov za LLG, temveč finančnim in gospodarskim težavam in prekomernim zadolževanjem, s katerimi se je morala tožeča stranka srečevati več let od začetka devetdesetih let prejšnjega stoletja. Zato glede tega napotuje na Odločbo Komisije 1999/395/ES z dne 28. oktobra 1998 glede državne pomoči, ki jo je Kraljevina Španija odobrila v korist Sniace, SA iz Torrelavege (Kantabrija) (UL 1999, L 149, str. 40).
- 36 LLG in Land Burgenland zatrjuje, da ne obstaja nikakršen konkurenčen odnos med LLG in tožečo stranko, saj ta ne deluje v sektorju liocela. Glede tega navajata enake trditve, kakršne je predstavila Republika Avstrija in so navedene zgoraj.
- 37 Komisija z dupliko poziva Sodišče prve stopnje, naj po uradni dolžnosti preuči vprašanje procesnega upravičenja tožeče stranke glede procesnih predpostavk javnega reda. Izraža resne dvome o dejstvu, da na konkurenčen položaj tožeče stranke bistveno vplivajo sporni ukrepi, ki so namenjeni izključno proizvodnji liocela, ki ne pripada trgu viskoze. Glede tega natančneje vztraja pri dejstvu, da je cena liocela precej višja kot cena viskoznih vlaken in da ti vlakni nista namenjeni enaki uporabi. Sicer je opazila, da se je tožeča stranka v stališčih, ki jih je predstavila v predhodnem postopku, zadovoljila s „ponavljanjem dvomov, navedenih v odločbi [začetka postopka]“.

- 38 Tožeča stranka najprej opozarja, da po ustaljeni sodni praksi intervenient ne bi smel navajati ugovora nedopustnosti tožbe, ki ni bil naveden v predlogih tožene stranke (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 27. novembra 1997 v zadevi Kaysersberg proti Komisiji, T-290/94, Recueil, str. II-2137, točka 76, in z dne 21. januarja 1999 v združenih zadevah Riviera Auto Service in drugi proti Komisiji, T-185/96, T-189/96 in T-190/96, Recueil, str. II-93, točka 25). Sodišču prve stopnje prepušča presojo o tem, ali je po uradni dolžnosti treba preučiti procesne predpostavke glede neobstoja procesnega upravičenja.
- 39 Tožeča stranka dalje trdi, da jo sporna odločba neposredno in posamično zadeva.
- 40 Glede pogoja posamičnega vpliva najprej trdi, da se je s tem, da je predložila pisna stališča, dejavno udeležila predhodnega postopka.
- 41 Drugič, zatrjuje, da je bila LLG z uvedbo spornih ukrepov prizadeta „v skladu s sodno prakso Sodišča, zlasti v zgoraj navedeni sodbi [...] Intermills proti Komisiji“.
- 42 Tretjič, tožeča stranka navaja, da ji ti ukrepi povzročajo gospodarsko škodo „v obliki izgube del[ov] trga, zmanjšanja prometa in neopredmetenih sredstev“. Za opis resničnosti in obsega te škode napotuje na opombo iz priloge 14 k tožbeni vlogi.

43 V tej opombi tožeča stranka uveljavlja te razloge:

- evropski in svetovni trgi viskoze se določijo z zmanjšanjem zmoglosti proizvodnje in porabe;
- ta položaj je „nezdružljiv s postavitvijo nove industrije, ki uporablja evropsko preferenčno financiranje“;
- „[...] [I]iocel se uporablja brez razlike, z večjo ali manjšo konkurenčno prednostjo, namesto tradicionalnega viskoznega vlakna ali kot zamenjava za tega“;
- ponudba liocela LLG ustreza 3,5 % evropskega trga viskoze;
- „[n]edvomno ponudba, ki ustreza 3,5 % trga, zahteva spremembo cen, pogojev itd. toliko bolj, ker zaradi stroškov investicije/amortizacije lahko izvaja nelojalno konkurenco v škodo drugih vlaken, ki so v podrejenem gospodarskem položaju in ki lahko torej povzročijo izgube, medtem ko vlakno [I]iocela, za katerega amortizacija ni potrebna, lahko prinaša dobiček“;

- tožeča stranka je tako prenehala proizvajati in torej prodajati naslednje količine viskoze: [...]¹ ton leta 1997, [...] ton leta 1998, [...] ton leta 1999, [...] ton leta 2000, predvideno zmanjšanje za [...] ton na leto od 2001;

- to je enako izgubi neto prihodkov: [...] španskih pezet (ESP) leta 1997, [...] ESP leta 1998, [...] ESP leta 1999, [...] ESP leta 2000, [...] ESP glede na pričakovanja za leto 2001 in [...] ESP glede na pričakovanja za obdobje 2001-2007;

- ponudba liocela LLG je povzročila tudi „spremembo najmanj [...] % cene, ki velja na trgu“, bodisi naslednje izgube za tožečo stranko: [...] ESP v letu 1997, [...] ESP v letu 1998, [...] ESP v letu 1999, [...] ESP v letu 2000, [...] ESP glede na pričakovanja za leto 2001 in [...] ESP glede na pričakovanja za leta 2002–2007;

- sicer da LLG letno na trg „po posebnih kanalih prodaje, kjer se prodaja po izjemno nizkih cenah“ približno 1000 ton „stranskih proizvodov“ (ali „podstandardnih proizvodov“), kar je tožečo stranko prepričalo, da zniža svoje cene za „proizvode enake kakovosti“;

- to je tožeči stranki povzročilo izgubo prihodkov v višini [...] ESP na leto.

1 — Prikriti zaupni podatki.

- 44 Tožeča stranka v repliki navaja dejstvo, da LLG pod znamko „Pro-Viscose“ izdeluje in prodaja blago, sestavljeno iz mešanice viskoze in liocela (v nadaljevanju: proviskoza), in potrdi, da je to blago konkurenčno viskozi. Iz opombe, priložene k repliki, naj bi izhajalo, da je LLG več strankam tožeče stranke ponudila proviskozo „po enaki ceni, kot je cena tradicionalne viskoze“.
- 45 V svojih stališčih glede intervencijskih vlog tožeča stranka trdi, da je „nesporno“ konkurenčna podjetju LLG. V bistvu naj bi bilo viskozno vlakno, ki ga proizvaja, neposredno konkurenčno blagu, ki ga je izdelala LLG, torej liocelu, „podstandardom liocela“ in proviskozi. V podkrepitev zadnje trditve prilaga izvedensko poročilo, ki ga je izdelal „neodvisni svetovalec“ F. Marsal Amenós, in pričanje „neodvisnega trgovca“, družbe Manfib Sas. Liocel naj bi bil v bistvu le „izboljšano viskozno vlakno“, ki „v večini primerov uporabe“ lahko nadomesti viskozo. Tožeča stranka prizna, da so stroški za vlakna liocela višji kot za viskozna vlakna, in trdi, da je bila proviskoza ustvarjena za „izogib tej težavi“. Glede tega trdi, da je, upoštevaje višjo ceno liocela, LLG vpeljala na trg proviskozo in „podstandard [l]iocela (slabše kakovosti)“ po „ceni, ki je blizu cene viskoze“. Dodaja, da so vlakna liocela pridobila pomemben delež, torej med 5 in 10 % evropskega trga celuloznih rezanih vlaken, trga, ki so ga predhodno obvladovali le evropski proizvajalci viskoze.
- 46 Med obravnavo je tožeča stranka nadaljevala, da je LLG dal na trg „podstandardni liocel“ za določeno uporabo (cigaretne filtri, vlažna flanela, krpe itd.). Povedala je tudi, da je bil liocel bolj kakovostno blago kot viskoza, zlasti glede odpornosti, da je imel določeno število tehničnih značilnosti in da je bila cena „čistega liocela“ višja kot cena viskoze. Glede te zadnje točke je podrobno navedla, da se liocel, če se meša z drugimi proizvodi, lahko ponudi po cenah, konkurenčnih viskozi.

- 47 Nazadnje tožeča stranka potrdi, da glede na ustaljeno sodno prakso zgolj okoliščina, da akt lahko vpliva na konkurenčne odnose na posameznem trgu, ne zadostuje, da lahko za vsak gospodarski subjekt, ki je v kakršnem koli konkurenčnem odnosu z naslovníkom akta, velja, kot da ga akt neposredno in posamično zadeva (sodba Sodišča z dne 10. decembra 1969 v združenih zadevah Eridania in drugi proti Komisiji, 10/68 in 18/68, Recueil, str. 459, točka 7). Vendar vztraja pri dejstvu, da po eni strani obstaja le omejeno število proizvajalcev na trgu zadevnih proizvodov (le pet proizvajalcev naj bi bilo prisotnih na delu trga rezanih viskoznih vlaken običajne kakovosti („commodity viscose staple fibres“) in trije na delu trga masovno barvanih rezanih viskoznih vlaken („spundyed viscose staple fibres“)) in po drugi strani, da bo investicijski projekt vodil k večjemu povečanju zmóžnosti proizvodnje.
- 48 Glede pogoja neposrednega vpliva tožeča stranka poudarja, da sporna odločba ni vplivala na nobenega izmed spornih ukrepov, zato je predlagala Komisiji odločbo za ukinitve ali spremembo teh ukrepov (zgoraj navedena sodba COFAZ in drugi proti Komisiji, točka 30, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 6. julija 1995 v združenih zadevah AITEC in drugi proti Komisiji, od T-447/93 do T-449/93, Recueil, str. II-1971, točka 41).

Presoja Sodišča prve stopnje

- 49 Opomniti je treba, da se na podlagi člena 40, četrti odstavek, Statuta Sodišča z vlogo za pridružitvev postopku lahko podpre le zahtevek ene od strank. Poleg tega člen 116(3) Poslovníka Sodišča prve stopnje določa, da mora intervenient sprejeti postopek v stanju, v kakršnem je, ko vstopi vanj.
- 50 Komisija je predlagala le to, da se tožba zavrne zaradi neutemeljenosti, in ni ugovarjala procesnemu upravičenju tožeče stranke.

- 51 Republika Avstrija, LLG in Land Burgenland kot intervenientke niso upravičene uveljavljati ugovorov procesnih predpostavk.
- 52 Vendar je ustaljena sodna praksa taka, da na podlagi člena 113 Poslovnika Sodišče prve stopnje lahko vedno po uradni dolžnosti preveri, ali so izpolnjene procesne predpostavke javnega reda, na katere pazi po uradni dolžnosti, vključno s tistimi, ki so jih navedli intervenienti (sodbe Sodišča prve stopnje z dne 22. oktobra 1996 v zadevi Skibsvaerftsforeningen in drugi proti Komisiji, T-266/94, Recueil, str. II-1399, točka 40; z dne 24. oktobra 1997 v zadevi EISA proti Komisiji, T-239/94, Recueil, str. II-1839, točka 26, in z dne 17. junija 1998 v zadevi Svenska Journalistförbundet proti Svetu, T-174/95, Recueil, str. II-2289, točka 79; v tem smislu glej tudi sodbe Sodišča z dne 11. julija 1990 v združenih zadevah Neotype Techmaslexport proti Komisiji in Svetu, C-305/86 in C-160/87, Recueil, str. I-2945, točka 18; z dne 24. marca 1993 v zadevi CIRFS in drugi proti Komisiji, C-313/90, Recueil, str. I-1125, točka 23, in z dne 15. junija 1993 v zadevi Matra proti Komisiji, C-225/91, Recueil, str. I-3203, točka 13).
- 53 V tem primeru nedopustnost, ki so ji ugovarjali intervenienti, sproži vprašanje javnega reda glede procesnega upravičenja tožeče stranke (v tem smislu glej sklep Sodišča z dne 5. julija 2001 v zadevi Conseil national des professions de l'automobile in drugi proti Komisiji, C-341/00 P, Recueil, str. I-5263, točka 32, in zgoraj navedeno sodbo EISA proti Komisiji, točka 27). Torej jo Sodišče prve stopnje lahko preuči po uradni dolžnosti.
- 54 Glede tega je treba spomniti, da v skladu s členom 230(4) ES fizične ali pravne osebe lahko sprožijo postopek zoper odločbe, ki so naslovljene na drugo osebo, le če jih te odločbe neposredno in posamično zadevajo. Ker je bila sporna odločba naslovljena na Republiko Avstrijo, je treba preučiti, ali tožeča stranka izpolnjuje ta pogoja.
- 55 Glede vprašanja o tem, ali sporna odločba posamično zadeva tožečo stranko, je treba spomniti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da naj bi osebe, ki niso naslovniki

odločbe, trdile, da jih odločba posamično zadeva, le če nanje vpliva zaradi njenih določenih značilnosti ali zaradi dejstva, ker jih posamično opredeljuje glede na vse druge osebe in jih zato posamično opredeli enako, kot bi posamično opredelila naslovnika odločbe (sodbi Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62, Recueil, str. 197, 223, in z dne 23. maja 2000 v zadevi Comité d'entreprise de la Société française de production in drugi proti Komisiji, C-106/98 P, Recueil, str. I-3659, točka 39, ter sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. aprila 1995 v zadevi ASPEC in drugi proti Komisiji, T-435/93, Recueil, str. II-1281, točka 62).

- 56 Glede področja državnih pomoči je treba povedati, da je bilo poleg podjetja, ki je uživalo pomoč, tudi konkurenčnim podjetjem priznано, da jih odločba, s katero se je končal postopek na podlagi člena 88(2) ES glede posamične pomoči, posamično zadeva, ker je ukrep pomoči, ki je predmet izpodbijane odločbe, bistveno vplival na njihov položaj na trgu (zgoraj navedena sodba COFAZ in drugi proti Komisiji, točka 25).
- 57 Torej se podjetje ne bi moglo sklicevati le na to, da je konkurent podjetju, ki uživa pomoč, temveč mora poleg tega izkazati, upoštevajoč stopnjo morebitne udeležbe v postopku in pomembnosti vplivanja na njegov položaj na trgu, da je v položaju, ki ga posamično opredeljuje enako, kot bi bil naslovnik odločbe (zgoraj navedena sodba Comité d'entreprise de la Société française de production in drugi proti Komisiji, točka 41).
- 58 V tem primeru je treba preučiti, koliko lahko tožečo stranko njena udeležba v postopku, začetem na podlagi člena 88(2) ES, in vpliv njenega položaja na trgu posamično opredelita v skladu s členom 230 ES.

- 59 Najprej je treba ugotoviti, da je imela tožeča stranka v predhodnem postopku zgolj obrobno vlogo. Po eni strani se ni nikoli pritožila Komisiji. Po drugi strani je očitno, da poteka tega postopka niso določila stališča, ki jih je pisno predstavila 12. februarja in 4. oktobra 1999 (v tem smislu glej zgoraj navedeno sodbo COFAZ in drugi proti Komisiji, točka 24). Tako se je v stališčih z dne 12. februarja 1999 tožeča stranka v bistvu zadovoljila s tem, da je ponovila določene ugotovitve Komisije v odločbi o začetku postopka tako, da jih je na kratko pojasnila, ne da bi predložila kakršen koli dokaz. Enako se v svojih stališčih z dne 4. oktobra 1999 omejuje na trditve, ne da bi navedla kakršne koli podrobnosti ali dokaza, da so ukrepi iz odločbe o razširitvi postopka državne pomoči in da morajo biti razglašeni kot nezdružljivi s skupnim trgom.
- 60 Drugič je treba glede pomembnosti vpliva na položaj tožeče stranke na trgu uvodoma spomniti, da, kot izhaja iz točke 28 zgoraj navedene sodbe COFAZ in drugi proti Komisiji, ni v pristojnosti sodnega organa Skupnosti, da se na stopnji preučitve dopustnosti dokončno izreče glede konkurenčnih odnosov med tožečo stranko in podjetjem, naslovnikom pomoči. Zato lahko le tožeča stranka ustrezno navede razloge, zaradi katerih lahko odločba Komisije, s tem da bistveno vpliva na njen položaj na trgu, škoduje njenim legitimnim interesom.
- 61 Sicer je treba v tem primeru povzeti, da se ukrepi iz sporne odločbe nanašajo izključno na tovarno za proizvodnjo liocela in da je res, da tožeča stranka ne izdeluje te vrste vlaken niti jih ne namerava izdelovati v prihodnosti.
- 62 Vendar tožeča stranka navaja tri trditve, s katerimi skuša ponazoriti, da sporna odločba lahko bistveno vpliva na njen položaj na trgu.

63 Najprej v svoji tožbeni vlogi kot bistveno navaja, da sta viskoza in liocel neposredno konkurenčno blago.

64 Ne da bi se bilo treba med preizkusom dopustnosti dokončno izreči o natančnosti opredelitve trga zadevnih proizvodov, zadostuje ugotoviti, da ta navedba ne velja zaradi različnih dejavnikov, navedenih v spisu.

65 Po eni strani ima liocel določene fizikalne značilnosti, ki ga jasno razlikujejo od viskozne vlakna. Tožeča stranka tako v točki 23 te tožbe izrecno navaja, da ima „[l]iocel naraven in biološko razgradljiv izvor; [da] uporabljeno topilo ni toksično, se lahko reciklira, zadosti normam odsotnosti toksičnih substanc, je visoko odporen tako [glede] kondicioniranja [kot glede] vlažnosti in ima šibek odstotek krčenja“. Prav tako je med obravnavo pritrčila, da ima liocel „tehnične prednosti“, da je bolj kakovosten kot viskozna vlakna in da je visoko odporen. Poleg tega ni ugotovila, da bi bil liocel nagnjen k vlaknenju, kar omogoča izdelavo nabranega in svilnatga blaga. Glede zadnjenavedene lastnosti liocela prizna, da „[ni] več moderna in zdaj [ni] [...] več cenjena“.

66 Trditev tožeče stranke, da je liocel zamenljiv z viskozo „pri večini uporab“, ni bila prepričljiva. Zlasti ni prepričljivo „izvedensko poročilo“ „neodvisnega strokovnjaka“, ki ga je priložila svojim stališčem glede intervencijske tožbe v podporo tej trditvi. V bistvu gre za en sam dokument, ki vsebuje le nekaj odstavkov in zelo površno razčlenitev tega vprašanja. Poleg tega ta dokument vsebuje očitno nepravilne izjave, kot je velika podobnost med postopkom izdelave kot tudi med lastnostmi liocela in

viskozni vlakni (glej točko 65 zgoraj in točko 69 spodaj). Glede pričanja „neodvisnega pogajalca“, ki ga je tožeča stranka prav tako priložila svojim stališčem glede intervencijske tožbe, je treba omeniti predvsem to, da so določene stranke tožeče stranke v svoje proizvode namesto viskoze uvedle liocel ali proviskožo.

- 67 Poleg tega je ta trditev v nasprotju z izjavo, ki jo je dala LLG med simpozijem, ki jo tožeča stranka navaja v podporo svoji trditvi (točka 30 tožbe in priloga 14 k tožbi), po kateri je liocel „dopolnilno vlakno za različne vrste uporabe“.
- 68 Po drugi strani je res, da je cena liocela očitno višja kot cena viskoznih vlaken. To je bilo izrecno poudarjeno tako v njenih pisanjih (točka 26 tožbe in točki 77 in 78 stališč tožeče stranke glede intervencijskih vlog) kot med obravnavo. Zlasti je večkrat ponovila, da se je liocel lahko tržil po konkurenčnih cenah glede na cene viskoznih vlaken, samo če se je mešal z drugim blagom.
- 69 Končno se po izjavah tožeče stranke postopek izdelave liocela in postopek izdelave viskoznih vlaken močno razlikujeta. V točki 23 tožbe navaja, da „se za [l]iocel [...], za celulozno maso (vrsta NMMO) uporabi topilo, medtem ko postopek izdelave viskoze zahteva faze mercerizacije in ksantogenacije“ in da se „v primerjavi s postopkom izdelave klasične viskoze, [l]iocel [izdela] z uporabo topila namesto tradicionalnih faz izdelave viskoze“. Še več, v točki 36 svoje replike nadaljuje, da „se s stališča postopka izdelave strinja s Komisijo, kolikor ta meni, da se liocel izdelava s postopki, drugačnimi od tradicionalnih postopkov predelave viskoze“.

- 70 V vsakem primeru je kljub obstoju odnosa neposredne konkurence med liocelom in viskozno vlaknom treba ugotoviti, da podatki, ki jih navaja tožeča stranka v svojih pisanjih in še zlasti v opombi iz priloge 14 k tožbeni vlogi, ne utemeljujejo zadosti, da sporna odločba lahko bistveno vpliva na njen položaj na trgu. Podatki iz te opombe v bistvu temeljijo na nikjer prikazanih zahtevah, kot je dejstvo, da je proizvodnja liocela LLG od leta 1997 v celoti nadomestila proizvodnjo viskoze in da je bila namenjena izključno za evropski trg. Tožeča stranka v tej opombi sicer trdi, da je zaradi „ponudbe [LLG], ki ustreza 3,5 % trga“ od leta 1997 prenehala proizvajati in torej prodajati določene količine viskoze, ne da bi svojo trditvev podprla s kakršnimkoli dokazom in ne da bi predstavila kakršno koli pojasnilo o načinu izračuna teh količin. Navesti je treba tudi to, da ne predloži nobenega dokaza v podporo svoji trditvi, da je ta „ponudba“ povzročila „spremembo najmanj [...] % cene, veljavne na trgu“.
- 71 Drugič tožeča stranka poleg „čistega liocela“ in proviskoze navaja obstoj „podstandardov liocela“, ki jih označi kot liocel „slabše kakovosti“. V opombi iz priloge 14 k tožbeni vlogi glede tega navaja, da LLG po svojih „posebnih kanalih prodaje“ in „po izjemno nizkih cenah“ proda 1000 ton teh „stranskih proizvodov“ na leto, kar jo je prisililo k znižanju konkurenčnih cen na [...] ESP za kg „za blago enake kakovosti“.
- 72 Glede tega je treba ugotoviti, da v spisu navedeni dejavniki ne dopuščajo sklepanja glede obstoja različnih kakovosti liocela. Natančneje je treba poudariti, da tožeča stranka v svojih pisanjih ne navaja nobene podrobnosti o tem, kaj vse pomeni izraz „podstandardi liocela“. Poleg tega ni resno ugovarjala trditvi, ki sta jo med obravnavo večkrat ponovila LLG in Land Burgenland glede tega, da liocel slabše kakovosti ne obstaja. Pričanje „neodvisnega trgovca“, ki je priloženo k stališčem tožeče stranke o intervencijski vlogi, tega ne pojasnjuje, ker se slednji sklicuje le na „podstandarde“ kot del „spremenjenih vlaken“ LLG, kot sta liocel in proviskoza.

- 73 Celo ob predpostavki, da LLG proizvaja liocel slabše kakovosti in da ga prodaja po izjemno nizkih cenah, je treba povedati, da tožeča stranka ne podpre svoje trditve, da je morala zato znižati cene za „blago enake kakovosti“. Poleg tega nikakor ne utemeljuje količin in zmanjšanja cen, ki jih navaja.
- 74 Tretjič se tožeča stranka v svoji repliki in svojih pisnih stališčih glede intervencijske vloge še bolj sklicuje na konkurenco, ki naj bi obstajala med proviskoza in viskoza. Zatrjuje, da na njen položaj na trgu vpliva dejstvo, da LLG trži proviskoza po cenah, konkurenčnih cenam viskoze, in da imajo stranke kljub boljši kakovosti prve raje drugo.
- 75 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka zgolj ponovno navaja trditve, ki niso dovolj podprte.
- 76 Po eni strani opomba, ki jo je priložila k svoji repliki v podporo svojih trditev, nikakor ni prepričljiva glede na preprost dokument, ki ga je pripravila notranja služba, sklicujoč se zgolj na zelo splošne informacije, ki jih je dobila med pogovori z določenimi strankami.
- 77 Po drugi strani, če predpostavimo, da sta proviskoza in viskoza namenjeni enaki uporabi in se prodajata po primerljivih cenah, je treba povedati, da tožeča stranka ne ponuja nobenega, čeprav le okvirnega podatka o izgubah ali drugih negativnih posledicah, ki naj bi jih imela zaradi tega, ker je LLG ponudila proviskoza. Še več podrobnosti je bilo potrebnih zato, ker je proviskoza nov proizvod, ki je bil izdelan in dan na trg šele naslednje leto po sprejetju sporne odločbe.

- 78 Iz navedenih ugotovitev izhaja, da tožeča stranka ni primerno opredelila razlogov, zaradi katerih bi sporna odločba lahko škodovala njenim legitimnim interesom, tako da bi pomembno vplivala na njen položaj na trgu.
- 79 Glede na to okoliščino in na omejeno vlogo, ki jo ima tožeča stranka v okviru predhodnega postopka (glej točko 59 zgoraj), je treba sklepati, da je sporna odločba posamično ne zadeva.
- 80 Iz tega izhaja, da je treba tožbo razglasiti za nedopustno, ne da bi bilo treba preučiti, ali toženo stranko sporna odločba posamično zadeva.
- 81 Glede predloga ukrepov procesnega vodstva postopka, ki ga je tožeča stranka vložila 16. oktobra 2001, če se nanaša na dokumente in informacije, ki ne spadajo med ukrepe procesnega vodstva postopka z dne 14. novembra 2001, ni treba nadaljevati, saj so elementi iz tega spisa in pojasnila, podana med obravnavo, zadostovali, da se Sodišče prve stopnje izreče v tej zadevi.

Stroški

- 82 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se stranki, ki s predlogom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeči stranki, ki s svojimi predlogi ni uspela, se naloži plačilo njenih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila Komisija, v skladu z njenimi zahtevki.

- 83 Republika Avstrija nosi svoje stroške v skladu s členom 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika. Po členu 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika LLG in Land Burgenland nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se kot nedopustna zavrže.**
- 2. Tožeča stranka nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.**
- 3. Intervenienti nosijo svoje stroške.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Mengozzi

Martins Ribeiro

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 14. aprila 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

P. Lindh

II - 1196